

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
Palackého náměstí 375/4, 128 01 Praha 2

V Praze dne 11. srpna 2021

Č. j.: MZDR 28189/2021-16/MIN/KAN

MZDRX01H5R5D

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo zdravotnictví, jakožto správní úřad příslušný podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), rozhodlo o žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., v souladu s § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., takto:

I.

Žádost Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108 130 00, Praha 3 (dále jen „žadatel“), ze dne 17. 7. 2021, o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. v podobě „jména a příjmení všech úředních osob, které nesou odpovědnost za právní a odbornou bezvadnost opatření plně či částečně zrušených Nejvyšším správním soudem či Městským soudem v Praze“

**se dle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.
částečně odmítá.**

II.

Žádost Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108 130 00, Praha 3 (dále jen „žadatel“), ze dne 17. 7. 2021, o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. v podobě „materiálů, které má Ministerstvo zdravotnictví k dispozici, které se týkají právní či odborné bezvadnosti opatření plně či částečně zrušených Nejvyšším správním soudem či Městským soudem v Praze a důvodů, pro které byla tato opatření plně či z části zrušena (např. odborná stanoviska členů LRV apod.),

**se dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.
částečně odmítá.**

III.

Žádost Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108 130 00, Praha 3 (dále jen „žadatel“), ze dne 17. 7. 2021, podaná dle zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí informace v podobě plného znění upraveného a aktualizovaného „Typového plánu epidemie - hromadné nákazy osob“

**se dle ustanovení § 15 odst. 1
ve spojení s ustanovením § 27 odst. 8 zákona č. 240/2000 Sb.
částečně odmítá**

IV.

Žádost Mgr. et Mgr. Jakuba Michálka, nar. 6. 2. 1989, bytem Bořivojova 108 130 00, Praha 3 (dále jen „žadatel“), ze dne 17. 7. 2021, podaná dle zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí „dokumentů obsahujících plánovaná či zvažovaná opatření ke zvládnutí koronaviru na období podzimu 2021“

se dle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.

částečně odmítá.

Odůvodnění

Dne 17. 7. 2021 podal žadatel žádost o poskytnutí informací evidovanou Ministerstvem zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“) pod č. j.: MZDR 28189/2021 - 1/MIN/KAN.

Jejím prostřednictvím požadoval poskytnutí následujících informací:

1. *seznam opatření, která vláda přijala v návaznosti na kontrolní závěr NKÚ z kontrolní akce č. 20/32,*
2. *seznam opatření Ministerstva zdravotnictví vydaných podle pandemického zákona či zákona o ochraně veřejného zdraví, která byla vydána ke zvládnutí epidemie koronaviru na území ČR a následně byla plně či částečně zrušena Nejvyšším správním soudem nebo Městským soudem v Praze,*
3. *součet nároků na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, které obdržely ústřední správní úřady v souvislosti se zrušením opatření uvedených v bodě 2,*
4. *jméno a příjmení všech úředních osob, které nesou odpovědnost za právní a odbornou bezvadnost opatření uvedených v bodě 2,*
5. *materiály, které má Vláda či Ministerstvo zdravotnictví k dispozici, které se týkají právní či odborné bezvadnosti opatření uvedených v bodě 2 a důvodů, pro které byla tato opatření plně či z části zrušena (např. odborná stanoviska členů LRV apod.),*

6. odborné podklady, ze kterých vláda vycházela při stanovení míry rizika spojeného s provozem škol v porovnání s jinými typy epidemiologicky rizikových provozů,
7. odborné podklady a prognózy, ze kterých vláda vycházela, při schválení rozvolnění opatření proti koronaviru v době před krajskými volbami v roce 2020 a před Vánoci 2020,
8. přehled všech pracovních či schvalovacích postupů, které byly uplatňovány při vydávání opatření v bodě 2 uvnitř Vlády, Ministerstva zdravotnictví či jiných ústředních správních úřadů či ve spolupráci s externími subjekty včetně odborných konzultací,
9. informace o tom, jakým způsobem vláda upravila pandemický plán ČR v návaznosti na průběh nákazy koronavirem v letech 2020 a 2021 a typový plán Epidemie Hromadné nákazy - žádám o plné znění těchto upravených dokumentů,
10. dokumenty obsahující plánovaná či zvažovaná opatření ke zvládnutí koronaviru na období podzimu 2021,
11. průzkumy veřejného mínění, které Vláda či Ministerstvo zdravotnictví nechaly zpracovat v souvislosti s pandemií koronaviru v letech 2020 a 2021,
12. přehled jednání Ústřední epidemiologické komise a zápisy z jejích jednání v letech 2020 a 2021,
13. pozice a jiné materiály, které Vláda a Ministerstvo zdravotnictví zpracovaly v souvislosti se snahou nakoupit vakcíny proti koronaviru v rámci Evropské unie a navazující podněty české vlády, které by směřovaly ke zrychlení procesu koordinovaného nákupu vakcín a odstranění časového zpoždění Evropské unie oproti Velké Británii a USA,
14. přehled systémových změn a doporučení, která by umožnila v době pandemie minimalizovat škody, zamezit neodborným a nezákonným rozhodnutím a zajistila co nejvyšší podporu bezpečnostní infrastruktury, zdravotnictví, vzdělávacího systému a dalších klíčových složek státu, které vydala vláda či Ministerstvo zdravotnictví v návaznosti na zvládání pandemie koronaviru v letech 2020 a 2021 na území ČR,
15. podkladové materiály k projektu České vakcíny, které byly ministerstvu zdravotnictví postoupeny týmem v čele s prof. Adámkovou, přehled k všech nákladech na tuto vakcínu,
16. přehled osob, které jsou placeny z rozpočtu Ministerstva zdravotnictví či vlády jako externí dodavatelé služeb v oblasti PR, sociálních sítí, psaní projevů a příprava veřejných výstupů, pokud se podílí na prezentaci Ministerstva zdravotnictví či vlády týkající se koronaviru, a přehled nákladů na tyto služby.

Ministerstvo zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“) žádost posoudilo a poté, co dospělo k závěru, že obsahuje veškeré zákonné obsahové i formální náležitosti žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., přistoupilo v merituu věci k jejímu vyřízení.

Přípisem č. j.: MZDR ze dne ... 8. 2021 informace částečně poskytlo, částečně žádost odložilo dle ustanovení § 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., v tom rozsahu, v němž se žádost nevztahovala k působnosti ministerstva, a odkázalo žadatele na povinné subjekty ve věci příslušné.

Ve zbytku (v němž informace nebyly ani poskytnuty ani nebyla žádost odložena pro nepříslušnost ministerstva), tj. v rozsahu specifikovaném ve výrokové části tohoto rozhodnutí, pak ministerstvo žádost částečně odmítlo z důvodů níže uvedených.

Ad výrok I. rozhodnutí

Pokud jde o požadavek č. 4 na uvedení „*jména a příjmení všech úředních osob, které nesou odpovědnost za právní a odbornou bezvadnost zrušených opatření*“, jde o dotaz na sdělení právního názoru ministerstva, protože je třeba rozhodnout o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého se povinnost poskytovat informace dotazů na názory netýká.

Je totiž třeba konstatovat, že ministerstvo by bylo nuceno nejprve žadatelem nastíněnou komplikovanou otázku potenciální právní odpovědnosti zevrubně posoudit a věc podrobit odbornému, v daném případě právnímu rozboru, analyzovat detailně důvody zrušujících rozhodnutí soudů ve vztahu k právním povinnostem jednotlivých fyzických osob a jejich konkrétnímu podílu na tvorbě ustanovení jednotlivých opatření, a příslušná ustanovení relevantních právních předpisů či judikatury soudů aplikovat na zjištěný a žadatelem předestřený skutkový stav, jinými slovy vytvořit si tak na věc kvalifikovaný právní názor, a teprve ten žadateli prezentovat.

Ministerstvo však dosud názory na žadatelem specifikovanou velmi konkrétní problematiku nezaujalo a ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. tudíž ani nezaznamenalo, protože takovými informacemi (tak jak termín „*informace*“ chápe zákona č. 106/1999 Sb.) nedisponuje.

Ministerstvo přitom v režimu zákona č. 106/1999 Sb. není povinno žadatelem předestřené právní otázky posuzovat a nově si na ně vytvářet právní názor, který doposud nezaujalo.

Rovněž důvodová zpráva k zákonu č. 106/1999 Sb. (Sněmovní tisk 991, IV. volební období Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky) k ustanovení § 2 odst. 4 uvádí: „*Povinný subjekt je povinnen poskytovat jen ty informace, které se vztahují k jeho působnosti, a má nebo by měl mít k dispozici. Naopak režim zákona o svobodném přístupu k informacím nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice.*“

Rovněž komentářová literatura k citovanému ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. (Zákon o svobodném přístupu k informacím, 1. vydání, 2016) v bodě 26 uvádí: „*Pod „dotazy na názory“ se nejčastěji řadí žádosti o poskytnutí právních výkladů a stanovisek. Povinnost poskytovat právní výklady v režimu SvInf neexistuje, (...) žadatel se jeho poskytnutí nemůže v režimu SvInf nárokově domoci (...) V této souvislosti lze připomenout, že judikatura [např. usnesení MS v Praze č. j. 10 Ca 174/2005-20 (769/2006 Sb. NSS) a usnesení KS v Ostravě č. j. 22 Ca 97/2006-12] i před doplněním § 2 odst. 4 do SvInf dovozovala, že žádost o poskytnutí právního výkladu nespadá do působnosti povinného subjektu, takže má být odložena pro nedostatek působnosti povinného subjektu; po doplnění odst. 4 do § 2 však již „odkládání“ pro nedostatek působnosti není správné procesní řešení takových žádostí.*“

Nezbylo proto, než rozhodnout, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto správního rozhodnutí, a žádost odmítnout dle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.

Ad výrok II. rozhodnutí

Pokud jde o požadavek na poskytnutí „materiálů, které má Ministerstvo zdravotnictví k dispozici, které se týkají právní či odborné bezvadnosti opatření plně či částečně zrušených Nejvyšším správním soudem či Městským soudem v Praze a důvodů, pro které byla tato opatření plně či z části zrušena (např. odborná stanoviska členů LRV apod.)“, je vhodné akcentovat skutečnost, že dle ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Ministerstvo ovšem poptávanými informacemi nedisponuje, resp. žádné materiály týkající se právní či odborné bezvadnosti opatření plně či částečně zrušených Nejvyšším správním soudem či Městským soudem v Praze a důvodů, pro které byla tato opatření plně či z části zrušena (např. odborná stanoviska členů Legislativní rady vlády apod.), k dispozici nemá, resp. nemá je objektivně zaznamenaný a zachyceny na žádném nosiči ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.

Povinností ministerstva přitom není takové informace shromažďovat, resp. z žádných právních předpisů mu taková povinnost neplyne.

Lze tedy shrnout, že za situace, kdy požadované informace v dispoziční sféře ministerstva nejsou (aniž by byl opačný stav jeho povinností), nezbyvá ministerstvu, než žádost odmítnout z faktických důvodů spočívajících právě v neexistenci požadované informace.

Takový postup je zcela konformní s odbornou literaturou i konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu ČR (viz např. FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: Komentář*. Praha: Linde. 2010, str. 407: „Rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti by tedy mělo být vydáno vždy, pokud není žádost vyřízena poskytnutím informace (vč. odkazu na zveřejněnou informaci) nebo odložením žádosti, tedy nejen v případě aplikace důvodů podle § 7 – 11, ale též v případě neexistence požadované informace (...).“ Zcela shodně judikoval Nejvyšší správní soud ČR např. v rozhodnutí ve věci 2 As 71/2007 ze dne 2. dubna 2008: „Poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních (...), nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnut informace přitom bude situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá.“

Nezbylo proto, než rozhodnout, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Ad výrok III. rozhodnutí

V bodu 9. žádosti požadoval žadatel plné znění upraveného a aktualizovaného „Typového plánu epidemie - hromadné nákazy osob“.

Podle ustanovení § 9 odst. 2 písm b) věta před středníkem zákona č. 240/2000 Sb. ministerstva a jiné ústřední správní úřady k zajištění připravenosti na řešení krizových situací v jejich působnosti zpracovávají plán, který obsahuje souhrn krizových opatření a postupů k řešení krizových situací (dále jen "*krizový plán*").

Podle ustanovení § 27 odst. 8 téhož právního předpisu jestliže právnická nebo fyzická osoba žádá orgán krizového řízení o informaci podle zvláštního právního předpisu (zákona č. 106/1999 Sb. /pozn. ministerstva/) přičemž požadovaná informace je označena jako zvláštní skutečnost a žadatel k této informaci nemá oprávněný přístup, povinný subjekt žadateli tuto informaci neposkytne.

S ohledem na to, že požadovaný dokument je součástí krizového plánu, jenž byl v souladu s Příkazem ministra č. 8/2020 a Služebním předpisem státního tajemníka v ministerstvu č. 6/2020 jako zvláštní skutečnost označen a žadatel k němu oprávněný přístup nemá, je dán obligatorní důvod pro odepření jeho poskytnutí, jinými slovy ministerstvo je nejen oprávněno, ale dle citovaného ustanovení zákona č. 240/2000 Sb. dokonce povinno informaci neposkytnout.

S ohledem na shora uvedené nezbylo než žádost ve výroku III. částečně odmítnout, a to v daném případě dle ustanovení 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 27 odst. 8 zákona č. 240/2000 Sb.

Ad výrok IV. rozhodnutí

Konečně v bodu 10. žádosti poptával žadatel dokumenty obsahující potenciální plánovaná či jen prozatím zvažovaná opatření ke zvládnutí koronaviru na období podzimu 2021.

Předmětný dotaz je svou povahou žádostí týkající se budoucího rozhodnutí ministerstva ve věci opatření týkajících se dané problematiky ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.

Podle tohoto ustanovení se však povinnost poskytovat informace dotazů na potenciální rozhodnutí povinných subjektů v budoucnu netýká.

Lze konstatovat, že se v současné době se připravují jednotlivé strategie řízení epidemie s výhledem do konce roku 2021, a to i s ohledem na možné prediktivní scénáře vývoje epidemiologické situace, které reflektují jak vývoj pozitivní, tak nepříznivý. Jedná se o úvahy komplexní, víceborové, pročež byla vytvořena ad hoc multioborová pracovní skupina složená ze zástupů ministerstva, a to napříč sekcemi a dále ze zástupců Armády ČR, Státního zdravotního ústavu, zástupců pojišťoven a NAKIT.

Cílem této pracovní skupiny je příprava plánů/strategií opatření pro řešení jednotlivých situací, které mohou nastat při různých scénářích vývoje, přičemž klíčovými oblastmi připravovaného plánu opatření jsou nastavení strategie pro testování, trasování, očkování, dále nastavení strategie a plánu přijímání protiepidemických opatření k efektivnímu řešení a zvládnutí epidemie, a to opět pro všechny scénáře epidemie a v neposlední řadě také plány

pro oblast poskytování lůžkové péče, zajištění komunikace s veřejností, financování lidských a materiálních zdrojů a také neméně důležité plány pro zabezpečení provozu a rozvoje IT nástrojů chytré karantény. Tyto konkrétní úvahy a přípravy vyústí v konkrétní budoucí rozhodnutí ministerstva.

S ohledem na skutečnost, že v předmětné věci rozhodnuto dosud s konečnou platností nebylo, nezbylo, než poskytnutí takové informace odmítnout dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, ve spojení s citovaným ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Předmětné žadatelem poptávané informace totiž bude teprve výsledkem rozhodovacího procesu ministerstva a dalších zainteresovaných subjektů v budoucnu.

Ostatně i komentářová literatura k zákonu č. 106/1999 Sb. k jeho ustanovení § 2 odst. 4 uvádí: „*Povinný subjekt není povinen sdělovat ani svá budoucí rozhodnutí, tedy sdělovat žadateli zjednodušeně řečeno, jaká opatření má v úmyslu učinit v určitých záležitostech* (viz FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím: Komentář. Praha: Linde, 2010. str. 64).

Nad rámec shora uvedeného lze doplnit, že termínem rozhodnutí, který je ostatně užíván i na dalších místech zákona č. 106/1999 Sb. (viz např. jeho ustanovení § 11 odst. 2 písm. b), nelze rozumět pouze rozhodnutí správní, ale je třeba jej chápat jako jakékoli i neformalizované řešení určité otázky náležející do působnosti povinného subjektu, přičemž se může jednat i faktický úkon.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle § 16 odst. 1 a ust. § 20 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a § 152 odst. 1 správního řádu ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí rozklad, a to podáním učiněným u Ministerstva zdravotnictví, Palackého nám. 4, 128 04 Praha 2. O rozkladu rozhoduje ministr zdravotnictví. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet dnem následujícím po dni doručení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Daniela Kobilková

ředitelka odboru Kancelář ministra

elektronicky podepsáno

v z. Ing. Daniela Matějková

vedoucí oddělení strategií, protokolu,
vládní a parlamentní agendy

elektronicky podepsáno

Obdrží do vlastních rukou:

**Vážený pan
Mgr. et Mgr. Jakub Michálek
poslanec
Česká pirátská strana
Sněmovní 176/4
118 26 Praha 1- Malá Strana
*ID DS: 4memzkm***